

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 130/06
28.06.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Vesne Popović, Jasminke Stanojević, Branislave Apostolović i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužioca AA, sa privremenim boravištem u BB, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tužene Republike Srbije - MUP Republike Srbije - OUP Kragujevac, koga zastupa Republički javni pravobranilac, radi činidbe, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Kragujevcu Gž.br.412/05 od 18.8.2005. godine, u sednici održanoj na dan 28.6.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Kragujevcu Gž.br.412/05 od 18.8.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Kragujevcu Gž.br. 412/05 od 18.8.2005. godine odbijena je kao neosnovana tužiočeva žalba i potvrđena presuda Opštinskog suda u Kragujevcu P.br. 1575/03 od 30.9.2004. godine kojom je odbijen tužbeni zahtev kojim je tužilac tražio da se obaveže tužena da tužiocu vrati njegovo vozilo u državinu i to putničko vozilo marke "VV" registarske oznake gg, broja šasije i motora bliže navedenih u izreci presude i da se tuženi ove obaveze može osloboditi plaćanjem tužiocu dinarske protivvrednosti navedenog vozila koliko bude iznosila na dan isplate sa carinom i pripadajućim porezom na promet i kojom je stavom drugim izreke, obavezan tužilac da tuženoj naknadi troškove parničnog postupka.

Protiv pravosnažne presude donete u drugom stepenu blagovremeno je izjavio reviziju tužilac pobijajući je zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pravilnost pobijane presude na osnovu čl. 386. ZPP, ("Službeni list SFRJ", br. 4/77... "Službeni list SRJ", br. 15/98 i 3/02) koji se na konkretan slučaj primenjuje na osnovu ovlašćenja iz čl. 491. st. 4. ZPP ("Službeni glasnik RS", br. 125/2004), Vrhovni sud je našao da tužiočeva revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti. Nema ni bitne povrede odredaba parničnog postupka iz tač. 14. tog stava, na čije postojanje tužilac ukazuje u reviziji, jer pobijane presude sadrže razloge o svim odlučnim činjenicama, saglasno utvrđenom činjeničnom stanju i izvedenim dokazima a u pobijanoj presudi ocenjeni su žalbeni navodi tužioca koji su od odlučnog značaja.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je sporno vozilo kupio po ugovoru o kupoprodaji br. 646 dana 31.7.2002. godine posredstvom "DD" od ĐĐ kao prodavca, u čije ime je ugovor potpisao njen punomoćnik EE na osnovu overenog ovlašćenja kod SO ŽŽ. Ovo vozilo od tužioca je oduzeto dana 27.3.2003. godine kao i saobraćajna dozvola na ime ĐĐ i tužiocu izdata potvrda o privremeno oduzetim predmetima. SUP Kragujevac je vršio proveru posredstvom Nacionalnog biroa Interpola i na osnovu depeše br. 8591 od 10.4.2003. godine utvrdio da je ovo vozilo ukradeno u Bugarskoj dana 21.6.1996. godine na osnovu podataka dobijenih od policije u Bugarskoj i osiguravač vozila "ZZ" iz Sofije je oštećenom vlasniku isplatio osiguranje na osnovu podnete prijave policiji od 21.6.1996. godine. Organi tužene predali su vozilo opunomoćeniku bugarskog osiguravajućeg društva "ZZ" iz Sofije dana 5.5.2003. godine, odnosno pre podnošenja tužbe u ovoj parnici.

U postupku ponavljanja postupka po službenoj dužnosti poništena je saobraćajna dozvola na ime ĐĐ sa rokom važenja do 28.2.2003. godine i oduzete su registarske tablice za sporno vozilo a odbijen je njen zahtev za registraciju ovog vozila registarske oznake ___ kao neosnovan. Protiv tužioca nije pokrenut krivični postupak i protiv njega u roku od 3 meseca od dana oduzimanja vozila nije podneta krivična prijava nadležnom državnom tužiocu.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su zaključili da tužbeni zahtev tužioca nije osnovan zbog čega je odbijen. Iako protiv tužioca nije pokrenut krivični postupak ni podneta krivična prijava u roku od 3 meseca računajući od dana oduzimanja vozila, tužena odnosno njen organ nisu u obavezi da tužiocu kao držaocu vozila u momentu oduzimanja vozilo vrate, kako je to propisano čl. 238. st. 2. ZKP na koju se tužilac poziva u tužbi. Primeni ove odredbe imalo bi mesta samo za slučaj da se vozilo i dalje nalazi kod tužene, odnosno MUP-a RS Sekretarijata u Kragujevcu kao njenog organa ali je vozilo pre podnošenja tužbe i to 5.5.2003. godine predao ovlašćenom predstavniku osiguranja i ne nalazi se u pritežanju - državini tužene da bi tužilac analognom

primenom odredbe čl. 37. Zakona o osnovama svojinsko pravnih odnosa kao njegov vlasnik odnosno držalac mogao tražiti da mu se vozilo vrati.

Nije osnovano isticanje tužioca u reviziji o pogrešnoj primeni materijalnog prava pošto je tužilac svoj tužbeni zahtev zasnovao na odredbi čl. 238. st. 2. ZKP, a ne na odredbi čl. 37. Zakona o osnovama svojinsko pravnih odnosa, jer odredba čl. 238. st. 2. ZKP predstavlja lex specialis zbog koga je tužbeni zahtev tužioca trebalo usvojiti.

Ovo, zbog toga što je odredbom čl. 238. st. 2. ZKP propisano da su organi unutrašnjih poslova dužni da privremeno oduzete predmete odmah vrate vlasniku ili držaocu ako krivični postupak ne bude pokrenut odnosno ako u roku od 3 meseca ne podnesu krivičnu prijavu nadležnom državnom tužiocu. Odredba čl. 238. st. 2. ZKP podrazumeva vraćanje vlasniku ili držaocu. U postupku je utvrđeno da tužilac nije vlasnik vozila u smislu čl. 31. Zakona o osnovama svojinsko pravnih odnosa da bi u smislu čl. 37. istog Zakona imao pravo na povraćaj individualno određene stvari od lica kod koga se ta stvar nalazi. Pod državinom u smislu čl. 238. st. 2. ZKP podrazumeva se zakonita i savesna državina (državina zasnovana na punovažnom pravnom osnovu koji je potreban za sticanje prava svojine iako stvar nije pribavljena silom, prevarom ili zloupotrebom poverenja, odnosno ako držalac ne zna ili ne može znati da stvar koju drži nije njegova). Prema tome, pod držaocem iz ove odredbe smatra se svaki držalac koji ima takvu državinu koja je podobna za sticanje prava svojine. Tužiočeva državina, kako je to u postupku utvrđeno, nije podobna za sticanje prava svojine pa tužiocu kao kupcu automobila kupljenog od nevlasnika ne može se dosuditi predaja automobila oduzetog od strane nadležnog organa (MUP) jer tužilac nije pretpostavljeni vlasnik iz čl. 41. st. 1. Zakona o osnovama svojinsko pravnih odnosa niti zakonit i savestan držalac iz čl. 238. st. 2. ZKP.

Kako se ostalim revizijskim navodima ne dovodi u sumnju pravilnost pobijane presude, Vrhovni sud je odbio kao neosnovanu tužiočevu reviziju i odlučio kao u izreci primenom čl. 393. ZPP.

Predsednik veća-sudija,

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd